08 HADRIÁN 28/6/2024

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

#29 REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ

Úvodník

Milé čtenářky, milí čtenáři,

je to tady. Poslední den. Spíše než jako konec festivalu se hodí nazývat jej vrcholem festivalu. Při pohledu do programu i kolem sebe se totiž rozhodně nezdá, že by Regiony polevovaly ze svého šíleného tempa a nabité kulturní nabídky. Když se ohlédnu na ten nadupaný týden, nezbývá než vyseknout poklonu. Regiony jsou naprostým unikátem, žádný jiný divadelní festival nedokáže své město tak nadchnout pro divadlo či živé umění obecně. Představení všech žánrů jsou často vyprodaná, hudba se nese městem do pozdních hodin na několika místech zároveň, na nadšení festivalových návštěvníků téměř není poznat, jestli je všední den nebo víkend. Upřímně bych se nedivila, kdyby si Hradečané na poslední červnový týden brali dovolenou, nebo rovnou automaticky dostávali v práci volno, aby mohli hltat festivalové dění. Protože když už to oficiálně není státní svátek, rozhodně je to svátek divadelní. Kdo naopak nezahálí, jsou organizátoři, technici, produkční, účinkující a zkrátka všichni, díky kterým festival bez jediného zaškobrtnutí jede neuvěřitelných osm dní v kuse skoro nonstop. A to ne někde v oploceném areálu uprostřed polí, ale přímo v srdci města. Jen když si představím, kolik lidského úsilí za takhle obrovskou akcí je - a že ji pořádající organizace takhle bezproblémově zvládají nad rámec své vlastní celoroční činnosti - jde z toho hlava kolem. A fakt, že se to celé zdá tak samozřejmé, organické a přirozené, jako by to snad ani žádná práce nebyla, to jen svědčí o tom, že všichni zapojení vědí, co dělají. Takže zapomeňte na festivalové opotřebení, napněte své síly do posledního dne, ať je to skutečně ten vrchol, z něhož se pak můžeme celé prázdniny vzpamatovávat a pomalu se zase začít těšit na příští, tentokrát jubilejní, ročník.

A krátká historická odbočka na závěr. Víte, od kdy se v českém jazyce používá pozdrav nazdar? Ano, i zde má svou roli divadlo. Jak praví wikipedie, začal se užívat 14. dubna 1851. Tehdy byla vyhlášená sbírka na vybudování Národního divadla a po Praze a dalších českých městech začali chodit výběrčí s pokladničkami a nápisem „Na zdar Národního divadla." Díky rozsáhlosti sbírky se pozdrav rozšířil po celých Čechách a ujal se i na Slovensku.

Tak tedy Regionům NAZDAR! A zase za rok na viděnou.

Veronika Švecová

Glosa

Technoděda

Pokud pravidelně navštěvujete tuzemské kulturní festivaly, museli jste jej potkat. Během dne patří k běžnému typu návštěvníka. Nic moc vám nenapoví, ani jeho charakteristický outfit: lehce rozevlátá pestrá košile, kalhoty výrazné barvy a plátěná taška přes rameno. Avšak v noci je nepřehlédnutelný. V momentu, kdy se rozjede hudební program, totiž patří k nejvýraznějším tanečníkům na parketu. Proč? Představte si svého prarodiče, jak několik hodin v kuse klátí hlavou u reproduktoru.

Poprvé jsem jej nejspíše potkal před skoro deseti lety na MFDF Ji.hlava. Poté, co člověk zhlédne několik často divácky náročných snímků, se jde večer odreagovat do festivalového centra, Domu kultury a odborů, kde se každý večer konají oblíbené parties. Zde mezi vlajícími, zpocenými těly jsem si jej všiml poprvé. Zcela ponořen do rytmických beatů se pohupoval na místě a rukou si počítal takt. Jeho pohyb byl trhaný, ale zcela v souladu s rychlým hudebním tempem. Od té doby se s ním pravidelně potkávám na filmovce v Uherském Hradišti a na olomouckém PAFu. Věřím však, že počet akcí, které on stíhá a já ne, je o řád vyšší.

Na letošních Regionech jsem zejména kvůli hutnému divadelnímu programu a jeho reflektování, nestrávil ani minutu na tanečním parketu. Mého platonického přítele jsem jen periferně zahlédl. Sám seděl na lavičce před Klicperovým divadlem a žvýkal housku. Udělalo mi to však nesmírnou radost. Přiznám se, že s každým festivalem se pro mě pojí úzkost, že tam tento energický tanečník bude chybět, že zkrátka zmizí a jeho místo vedle reprobedny zaplní někdo jiný.

Technoděda, pokud tuto glosu čteš, přeji ti pevné zdraví a ještě pevnější taneční kroky. Na světě je ještě spousta večírků, které je potřeba protančit!

Štěpán Truhlařík

Omluva

V 7. čísle Hadriána jsme skupině Hm... omylem ubrali 5 let. Ač na to nevypadají, slaví už 3 dekády na české hudební scéně. Za chybu se omlouváme!

Anketa

Co vás naposledy rozechvělo?

(ať už v pozitivním nebo negativním slova smyslu)

To jak malé děti venčí naše Tvory. Jakou péči věnují například strašilce z klacků a nohou kancelářské židle. Rozechvělo mě, jak přečetly naši hru, jak nepotřebovaly nic vysvětlovat a hned na to naskočily.

Jak se vám daří znovu nabýt rovnováhu, když vás něco rozhodí?

Josefína: Zahraju si na klavír.
Iva: Dýchám.
Berta: Já se asi musím vyspat.

Berta Doubková, Josefína Holcová,
Iva Ščerbáková, autorky projektu Hemžení

Tip na dnešní den

Vzpomínání Anny Datiashvili

Pokud poslední den festivalu ještě nejste přesocializovaní a máte náladu prozkoumávat netradiční divadelní zážitky, zajděte si na participativní divadelní instalaci Vzpomínání autorky Anny Datiashvili. Ta roli performerů svěřila dívkám a sama na představení přítomná není – ponechala po sobě jen papíry s instrukcemi. V intimním až terapeutickém kruhu si spolu s ostatními dívky postavíte dřevěnou věž, rozpletete vzpomínky této původem gruzínské autorky a třeba si společně zavzpomínáte na svoje dětství.

Dominik Rathan

Vtip

Kolik herců je potřeba k výměně žárovky? Jen jeden. Stojí na židli a drží žárovku, zatímco svět se točí kolem něj.

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Tereza Kubalová
Dominik Rathan
Štěpán Truhlařík

Dětská stránka
Jana Neduha
Čarokrásno kolektiv

Korektury
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Foto
Anna Bartolotti
Karolína Malá
Ester Šebestová
Jan Šmída
Lukáš Veselý
Archiv divadel

Produkce
Barbora Kalinová

Tisk
Martin Sedláček

Obálka
Inscenace: Pohádka pro odvážné, FOTO: Vojtěch Brtnický

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK
a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Lukáš Brutovský: Divadlo kradne z umení naprieč obdobiami, izmami a poetikami

- Lukáš Brutovský (nar. 1988) vystudoval režii a dramaturgii na VŠMU v Bratislavě.
- Získal několik cen na mezinárodních festivalech vysokých škol za režii, v roce 2014 se stal laureátem ceny českých Divadelních novin za nejlepší režii sezóny – inscenaci Maryši v HaDivadle.
- Od roku 2015 je uměleckým šéfem Slovenského komorního divadla Martin.

Na festival jste se Slováckým divadle přijeli s jevištní montáží Láska, vzdor a smrt od E. F. Buriana. Jaké pro vás bylo pracovat s tímto netradičním žánrem?
Od začiatku sme vedeli, že sa chceme vyhnúť ilustrovaniu deja a tomu, čo si máme tendenciu predstaviť pod pojmom folklór. Vykročili sme k divadelnej inštalácii, relatívne jednoduchému, ale svojím spôsobom radikálnemu konceptu – a bolo veľmi dôležité, že Slovácke divadlo tomuto konceptu bolo naklonené.

Jméno tohoto všestranného umělce je nesmazatelně zapsáno do dějin tuzemské avantgardy. V čem vám přijde jeho práce stále aktuální?
V jeho myslení, ktoré prekračovalo žánre, druhy, médiá. Vo vnímaní divadla ako Gesamtkunstwerku.

A modernistické snahy o radikální proměnu společnosti skrze umění se vám po sto letech jeví jak?
Je atraktívne uvažovať o prestupovaní umenia a každodennosti. Ale keď si uvedomíte, aká časť populácie sa na pravidelnej báze zaujíma o umenie, otázka o radikálnej premene vyznieva trochu naivne. A navyše si myslím, že to nie je a nemá byť cieľom umenia.

Jeden z avantgardních postupů meziválečného divadla byl i Burianem běžně užívaný teatrgraf. Všímáte si v současném divadle nějakých novátorských postupů? Jaké to podle vás jsou?
Domnievam sa, že v súčasnom umení nie je veľmi možné – a ani potrebné – usilovať sa o novátorské postupy. Divadlo kradne – požičiava si, ak chcete – z umení naprieč obdobiami, izmami a poetikami – a práve toto mi pripadá lákavé. Novátorstvo môže spočívať v organizácii jednotlivých výpožičiek v čase a priestore. Ale myslím si, že originalita sa vo všeobecnosti preceňuje.

Hra Láska, vzdor a smrt je zároveň syntézou tradice – lidové poezie – a radikálně moderního uchopení. Podobnou práci s kontrastem uplatňujete i v další vámi režírované inscenaci, lokasté, která je střetnutím antického mýtu a hnutí #metoo. Souhlasil byste s tím, že je vám tento koncept blízký?
V ostatnom čase ma zaujíma stretávanie rozličných myslení – aj podôb a úrovní – naprieč časom. Bol by som rád, ak by to ale nebolo jednoduché kontrastovanie, ale skôr vzájomné zrkadlenie, nasvecovanie. Dlho som sa ako režisér pokúšal o takzvané čisté koncepty, často som skončil pri nesmelých, kompromisných riešeniach. Teraz sa – ak je to možné – snažím posunúť k asociatívnejšiemu divadelnému mysleniu.

Vaší zatím poslední režírovanou hrou je (R)Evoluce od dramatičky Yael Ronen. Čím vás text oslovil?
Skečovitou štruktúrou, zmyslom pre humor a tým, že dokáže uchopiť aktuálnu tému bez moralizovania.

Hlavním tématem hry je nebezpečí digitální diktatury. Na nový technologický vývoj lze nahlížet jak perspektivou dystopie, tak utopie. Shledáváte na nástupu umělé inteligence něco pozitivního pro společnost?
Samozrejme. AI je nielen možným katalyzátorom polykrízy, ale aj možným prostriedkom riešenia niektorých jej častí (základná zdravotná starostlivosť, výskum pri riešení klimatickej krízy, práca s informáciami…) Samozrejme, že masívny nástup technológií (nielen AI), budí obavy a kladie otázky, ale tak je to správne a v konečnom dôsledku je (v tejto chvíli) na konci reťazca ešte stále človek, ktorý rozhodne. AI *sama o sebe* nie je problém, problém je politika.

To, že umělá inteligence promění mnohé sféry lidského života včetně práce, se zdá být nevyhnutelné. Scénáristé, animátoři či hudebníci se již teď třesou z toho, kam vývoj postoupí. Jak podle vás zasáhne divadelní médium?
AI radikálne premieňa naše uvažovanie o svete, takže zasiahne všetky časti ľudskej činnosti. Na druhej strane v jadre divadelnej udalosti je stretnutie divákov a aktérov na dohodnutom mieste, čo je samo osebe popretím virtuality. V jednej z verzií príbehu je teda nástup AI zdôraznením jedinečnosti divadelného zážitku.

Nechme společenskou budoucnost stranou a zaměřme se na vaši. Co máte v plánu na další divadelní sezónu?
Sezónu 23/24 som prakticky precestoval. 24/25 chcem stráviť doma, takže ma čakajú dve inscenácie v Martine a jedna v Žiline. V SKD uvedieme inscenáciu *Jak jeleň budeš si tam chodiť*, ktorá bude inšpirovaná skladbou P. O. Hviezdoslava *Hájnikova žena* a autorskú iritáciu *Na medveďov! (Všeobecná honba na panslávov)*. V Bábkovom divadle Žilina sa pokúsim o autorský projekt na tému *empatia*.

To mě zaujalo! Proč vás z mnoha lidských vlastností zajímá právě schopnost vcítit se do druhého člověka?
Odpoveď bude trochu sklamaním – téma prišla od dramaturgičky a umeleckej šéfky Veroniky Gabčíkovej, ktorá témou empatie rámcuje celú sezónu. Každopádne, zhodli sme sa na tom, že nedostatok empatie asi bude v rodnom liste javov, ktoré zastrešujúco voláme polarizácia spoločnosti. S tým sa (ne)vyrovnávame na dennej báze.

Ptal se Štěpán Truhlařík

Nahlédněte dovnitř banánu

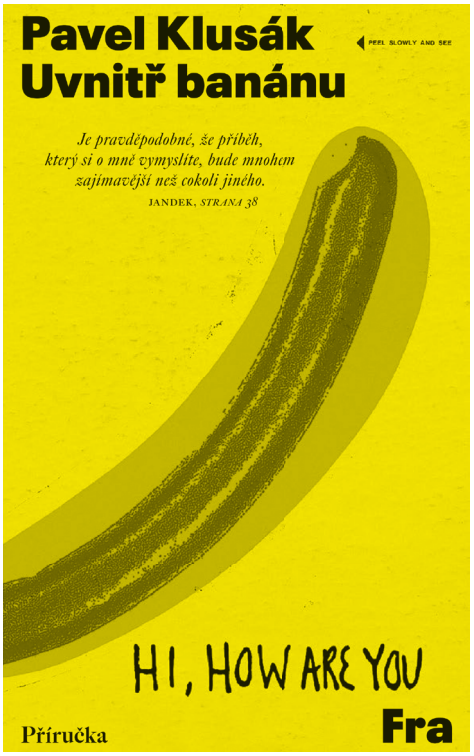
Hudební publicista Pavel Klusák vydal v roce 2021 knihu *Gott: Československý příběh*, v níž se pokusil demytizovat zpěvákův kult a za kterou získal cenu Magnesia Litera v kategorii kniha roku. Záhy po ní vydalo ve stejném roce nakladatelství Fra poněkud více „nerdský" titul *Uvnitř banánu*, ve kterém Klusák ve formě encyklopedických hesel zpracovává osudy hudebníků z opačné strany hudební scény – outsiderů, podivínů, zkrachovalců. Mikropříběhy věnuje těm, kteří nebojovali o první příčky posluchačských hitparád, ale rozhodli se jít svou vlastní cestou a vytvořili tak alternativní dějiny hudby.

Mezi řádky bizarních historek se otevírají témata spjatá s hudebním světem a průmyslem – jaká hudba se stává populární, jak zoufalá je snaha interpretů o úspěch, jaký je vztah autenticity a mainstreamového vkusu, finanční aspekty hudby apod. Název i obálka Klusákovy knihy odkazují k ikonickému coveru debutového alba skupiny The Velvet Underground od Andyho Warhola. Na obalu první edice LP desky byl totiž kultovní banán ve skutečnosti samolepkou, po jejímž sloupnutí mohli posluchači nahlédnout doslova dovnitř banánu. Postmodernímu nádechu obálky dostává Klusák i v textu – střídáním různých žánrů (inzerát, výňatky z rozhovorů, básně) či rozsahů textů, ale i časových a prostorových zasazení muzikantů.

Kmenový režisér Divadla Na zábradlí Jan Mikulášek je známý svou zálibou v postavách podivínů a jejich absurdních světů. Není tak divu, že ho Klusákův materiál oslovil. A to i po formální stránce – Mikuláškův rukopis je totiž charakteristický fragmentárností, strukturou krátkých asociativních skečů většinou jen volně propojených zastřešujícím tématem. Jednotlivé scény *Uvnitř banánu* se však s dramaturgyní Dorou Štědroňovou rozhodli provázat silněji než obvykle. Zvolili totiž hlavní postavu, kterou se jim stal hrdina jednoho z příběhů Klusákovy knihy, americký zpěvák Daniel Johnston. Příběh tohoto hudebníka trpícího bipolární poruchou propletli s dalšími vybranými z knihy a sestavili tak jeden jeho podivný den, který inscenace sleduje.

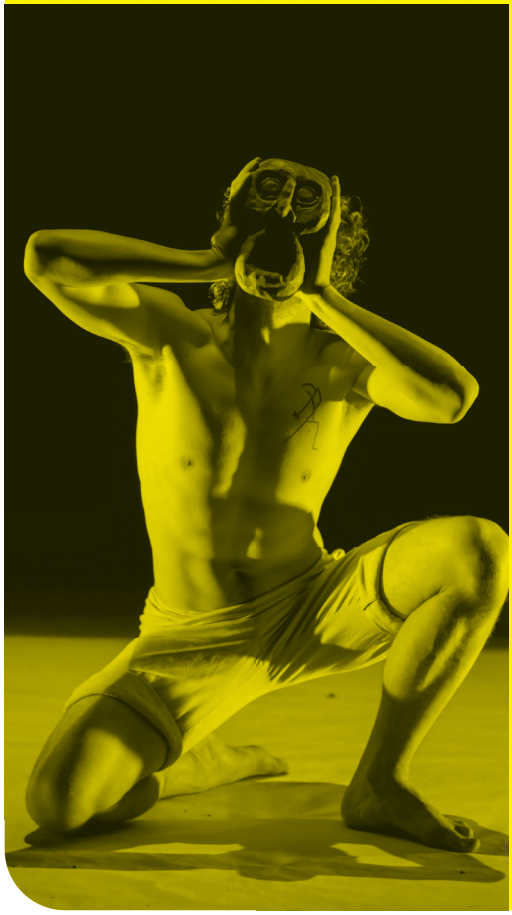
Během rešerše však objevili i další pozoruhodné příběhy, které se v knize neobjevily: třeba o třech sestrách, jejichž tatínek si usmyslel, že budou slavnější než Beatles, přestože nemají žádný talent. Vzhledem k námětu nepřekvapí, že inscenace vyniká silnou hudební složkou. Autor hudby Martin Kyšperský se však nesnažil napodobovat původní počiny zmíněných autorů, ale spíš se inspiroval jejich poetikou a tématy, která se svou hudbou snažili zviditelnit. Dovnitř banánu budeme moci nahlédnout dnes v 19:00 v Klicperově divadle.

Dominik Rathan

Rozhovor

Andrej Lyga: Mojím najväčším strachom je vystupovať na verejnosti

Pohádka pro odvážné je vaším prvním sóloprojektem. Jaký byl úvodní impuls ke vzniku této inscenace?
Pohádka pro odvážné je inscenácia, na ktorej som začal pracovať počas pandémie covidu-19. Keďže som v tom čase nemohol vykonávať žiadnu umeleckú činnosť, bolo pre mňa a moje duševné zdravie dôležité zostať produktívny a nájsť cestu ako sa kreatívne realizovať. Môžeme teda povedať, že som túto inscenáciu tvoril v podstate sám vo voľnom čase, na kolene celé dva roky.

Mottem inscenace je citát od Marka Twaina: „Odvaha je odolnost vůči strachu, ovládnutí strachu – ne absence strachu." Jaký strach se vám během vašeho života podařilo ovládnout?
Niektoré strachy ma počas bežného dňa toľko neovplyvňujú, a nesnažím sa ich preto ovládnuť. Samozrejme, sú aj strachy, o ktorých úplne nemôžeme povedať, že by som ich prekonal, no snažím sa s nimi konfrontovať, spoznať ich a nájsť spôsob ako sa ich postupom času zbaviť úplne. Mám napríklad, povedzme, trust issues, trošku strach voči ľuďom, ktorých nepoznám... Jeden z mojich asi najväčších strachov je strach z vystupovania na verejnosti. Je to strach, s ktorým sa konfrontujem skoro každý deň, vďaka svojej práci a postupne, pomaly sa snažím nad ním víťaziť.

Jste členem improvizačního souboru My kluci co spolu chodíme. Vaše představení bývají pravidelně vyprodaná. Vzpomínám si na další kolektiv 20 000 židů pod mořem, který míval také narváno. V čem podle vás tkví široká obliba tohoto žánru?
Pravdepodobne to má čo dočinenia so skutočnosťou, že pomyselné váhy sú medzi javiskom a hľadiskom vyrovnané. Herci prichádzajú nepripravení a divadlo sa tvorí na mieste. Myslím si, že ľudí baví vidieť na jednej strane hru herca s neznámym a zároveň ich sústredenie a vzájomne napojenie sa jeden na druhého. Je zadostiučinenie, keď sa niečo podarí. Mám pocit, že pre diváka je jednoduchšie nechať sa vtiahnuť do deja v prípade, že sa ten príbeh vymýšľa priamo pred jeho očami.

Značnou část vašich představení tvoří humor. Máte v souboru předem nastavené hranice, kam už nejít?
V humore si nedávame hranice. Verím, že každý člen súboru má svoje vlastné hranice, za ktoré nepôjde, samozrejme každý trochu inde. V účinkovaní po Českej republike sme sa ešte nestretli s pohoršením, ale párkrát v zahraničí sa našlo pár ľudí, pre ktorých bol náš humor kontroverzný. Ja osobne mám rád náš absurdný miestami čierny humor. Sám sa niekedy neudržím a smejem sa aj na javisku.

Ptal se Štěpán Truhlařík

Nasadit škrabošku

Tartuffe – ustálené označení pro podvodníka, svatouška, či dokonce vychcánka. I tak by šlo poněkud nekonvenčním způsobem, ale za užití současné mluvy přeložit francouzské slovo l'imposteur, jež je podtitulem slavné komedie od Jeana-Babtisty Poquelina, obecně známého spíše pod pseudonymem Molière. Podobně jako třeba Lhář od zhruba o půl generaci staršího Pierra Corneille těží i toto nehynoucí dílo evropské dramatiky především z toho, že některé lidské zlozvyky zkrátka nevymizely. I přes nadčasové vyznění Molière svým textem reagoval na konkrétní politické nešvary své doby a za svou troufalost vůči mocnosti nesl tvrdý následek.

Hra napsaná v rozverné formě alexandrínu pojednává o na první pohled bohu oddaném žebrákovi, který se vetře do domácnosti zbohatlého měšťana a postupně jej svými zbožnými slůvky připraví o poslední peníz. Poprvé byla uvedena v roce 1664 během slavností konaných na dvoře Ludvíka XIV. Přítomná vrchnost, a dokonce i sám „král slunce" dílo přijali s nadšením. Avšak o pár měsíců později panovník hru, nejspíše pod vlivem pařížského arcibiskupa a svého bývalého učitele Péréfixe, zakázal. Není příliš složité se dovtípit, co církevního představitele na postavě, která svou prolhanost skrývá pod maskou zbožné úcty, rozzuřilo. Cenzura se nevztahovala jen na samotný text, ale výhružka exkomunikace patřila všem, kteří by se satirické dílko rozhodli hrát, či dokonce jen číst nebo sledovat. Molière, kterému muselo dojít, na jak tenký led se pustil, se rozhodl zavděčit kléru tím, že text přepsal a změnil i jeho název. Ale ani to mu nepomohlo… Hra mohla být uvedena až o dva roky později.

Během zmíněné cenzury se za zatraceného dramatika postavila řada tehdejších intelektuálů. Mezi nimi byl i jeden anonymně zaslaný dopis samotnému králi, v němž jeho autor – nejspíše jeden z Moliérových blízkých přátel – mimo jiné píše: „[H]umor je vnější, viditelná podoba, jakou příroda přikládá všemu nesmyslnému proto, abychom jej uzřeli a vyhnuli se mu." V češtině máme ustálené slovní spojení „někomu strhnout škrabošku", tedy ukázat něčí pravou tvář. Nejen pro Tartuffa, ale i pro další Molièrova vrcholná díla jako Misantrop nebo Lakomec je naopak typické, že demaskování předchází nasazení masky. Neboli-li k odhalení pokrytectví je třeba ještě většího pokrytce. Kam tato spletitá a zdánlivě absurdní myšlenková hra může až vést, se pokusil ohledat Šimon Spišák v inscenaci nazvané Tartuffláž. Představení se odehraje dnes od 19.30 na hlavní scéně Divadla Drak.

Štěpán Truhlařík

Poezie

Natura Harmonia

V krajině tiché, kde slunce svítí zlatě,
hemžení života v každém koutku mate.
Včely a motýli v tanci beztížném,
příroda pulzuje, ve zdání přibližném.

Chvění lístků, vlnky na hladině řeky,
každý dotek větru rozvlní se kdesi v dáli.
V parku, mezi stromy, vzduch se lehce chvěje,
v tom tichém pohybu tajemství se děje.

Rovnováha přírody, jemná nitka osudu,
každý pohyb, každý zvuk je součástí úvodu.
Do symfonie života, kde každý tón má své místo,
v tom nekonečném tanci je harmonie, čisto.

Hemžení, chvění, rovnováha, tekutost,
vše se splétá v jeden věčný most.
V přírodní přítomnost.

Anonym inspirován projektem Hemžení

Sbohem a štrůdl

S koncem každého festivalu se pojí dvojí – patos a zrekapitulování. Nemám v plánu zde vypisovat svůj soukromý žebříček nejlepších inscenací. Prozradím vám však, že by se v něm umístila řada inscenací uvedených na scéně Divadla Drak. Krom několika málo případů jsem z hlavního sálu, Studia či Laboratoře odcházel nadmíru spokojený a jinak tomu nebylo ani u dětského titulu nazvaného citoslovcem „Gaga".

Režisér a autor v jedné osobě, Štěpán Gajdoš, se při vzniku nechal inspirovat přes 30 let starou událostí nehody nákladní lodi. Z trajektu mířícího z Hongkongu do USA se uvolnil jeden z přepravních kontejnerů, který v sobě ukrýval přes 28 tisíc gumových kachniček. Šestice herců a hereček jejich strastiplné, ale stejně tak roztomilé příběhy odvyprávěla za pomocí několika loutek a dřevěného kruhu umístěného do středu jeviště. Jeho výplet z natažených nití a modrých korálků po většinu čtyřicetiminutového představení ztvárňoval rozbouřené moře, ale doplněním dalších propriet se v mžiku změnil v echolokátor či mapu světa.

Inscenace je rozdělena do epizodních scén, v nichž se jednotlivé kačenky setkávají s nejrůznějšími zvířaty. Mikropříběhy propojuje postava jakési ochránkyně přírody. Environmentální téma je v kontextu probíhající klimatické krize pojednáno něžně a veškeré chmurné situace jsou během mžiku zažehnány. Lední medvěd uvězněný na tajícím ledovci bezpečně dopádluje zpátky na břeh a racka uvízlého v rybářské síti zachrání herečka oblečená do žlutého pršiplášť. Těžko lze ale tvůrcům vyčítat, že tříleté děti nekonfrontují s katastrofou, do níž se náš svět řítí.

V Divadelním šapitó, umístěném v Žižkových sadech, v podvečer vystoupil soubor bazmek entertainment s inscenací, jež nesla podobně jinotajný název. Ein Strudel und Nekonečno je věnován pozapomenutému géniovi narozenému na začátku 20. století v Brně. Kurt Gödel byl významný fyzik a matematik, jehož myšlenky je prakticky nemožné v pár větách přiblížit, natož vysvětlit. Do tohoto nelehkého úkolu se na začátku hodinu trvajícího představení pustila trojice herců oblečená do baloňáků. Na metafoře myslitelova oblíbeného dezertu ilustrovala jeho nejslavnější tezi o neúplnosti. Přiznám se, že i přes všechnu jejich snahu pro mě zůstal její smysl nadále skrytý.

Po entrée z výrokové logiky se inscenace stočila k chronologicky pojatému převyprávění Gödelova života. Divák se tak mohl dozvědět tu něco málo o jeho dětství, tu o jeho setkání s budoucí ženou Adélou nebo třeba o jejich společném útěku před nacisty do Spojených států. Na pozadí těchto epizod se jako hlavní téma postupně začal rýsovat géniův skličující strach z neznámého a úzkostlivá snaha po absolutní kontrole všeho myslitelného – jak svého soukromí, tak svého díla. Tuto obsesi nelze nazvat jinak než neléčenou psychickou poruchou, která jednasedmdesátiletého akademika nakonec stojí život.

Režisérka Eva Lietavová pro svou komorní inscenaci zvolila divácky přístupný jazyk, jenž odpovídá přímočaré dramaturgické výstavbě. Jednotlivé scénky jsou různým způsobem ozvláštněny, takže například vyprávění o matce je pojato jako stand-upový výstup a procházka s Albertem Einsteinem je ztvárněna za pomocí dvou kolíčků na prádlo. Vedle toho lze pozorovat snahu inscenaci motivicky propojit pomocí ingrediencí sloužící k přípravě v názvu obsaženého moučníku. Celkově vzato se jedná o dílo, jehož hlavním cílem je připomenout pozapomenutého brněnského rodáka. U toho záměru však inscenace bohužel končí.
Co říci na závěr? Snad ještě trochu toho patosu. Rozloučím se s vámi slovy klasika: „Sbohem a kdybychom se [už] nikdy nesetkali / bylo to překrásné a bylo toho dost".

Štěpán Truhlařík

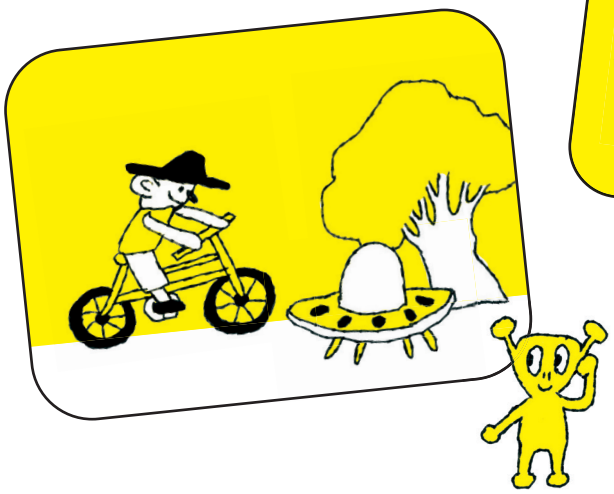

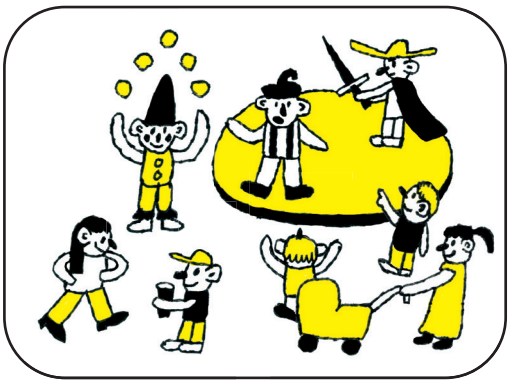

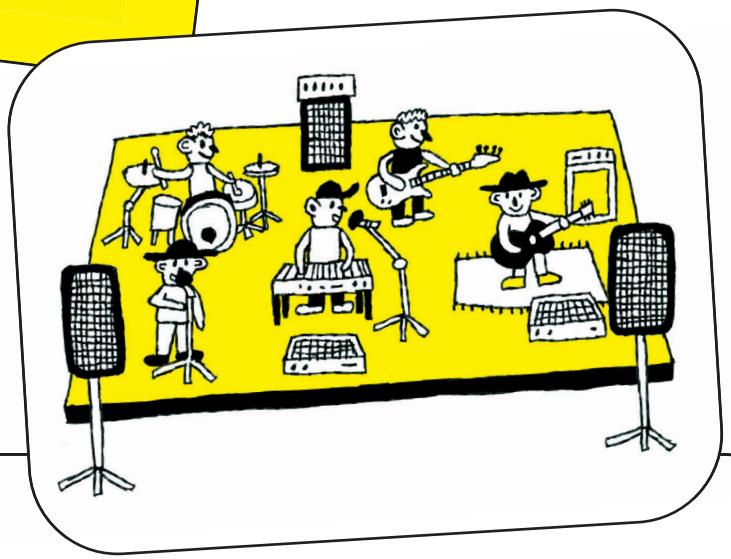
Moment, ještě nekončíme!

Náš divadelní festival se pomaličku chýlí ke konci. Ale nesmutni, vzpomínky na něj ti zůstanou a často to byla úžasná sranda, souhlasíš? Fotografka Ester pečlivě zachycuje vše, co se na festivalu děje. Je tak nenápadná, že si jí často nikdo ani nevšimne. Za celý týden dala vzniknout spoustě momentkám! Prohlédni si je a vymysli, co se na nich asi stalo.

Co nezapomenutelného se na festivalu letos stalo tobě? Dokresli i svojí momentku!

A co tě ještě dnes čeká? Určitě nepropásni dílny plné objevování a her před Divadlem Drak – Bubbles@theTable! a Regálio. Úžasné rozloučení s festivalem zažiješ u Stůl nad zlato a prázdniny přivítáš s Mezi pařezy!

28/6/2024 PÁTEK PROGRAM

09.00—02.00	Žižkovy sady	**Bonusová stanice Nextbike**		English friendly		doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
10.00—24.00	Žižkovy sady	**Hemžení**	Berta Doubková, Josefína Holcová, Iva Ščerbáková	nonverbální/nonverbal		performance, vizuální umění/visual art	zdarma/free admission
10.00—18.00	Plenér Divadla Drak	**Kolotoč řezbáře Matěje**			rodinné/family friendly	doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
10.00—18.00	GMU	**Loutky & židle: Věra Říčařová Vítková & František Vítek**	Galerie moderního umění v Hradci Králové			vizuální umění/visual art, doprovodný program/accompanying program	100 Kč
11.00—12.15	Studio Divadla Drak	**Tíha duše — Vše je dočasné/Le Poids de l'Âme — Tout est provisoire**	Company WoW/Chiara Marchese	English friendly	12+	cirkus/circus, divadlo/theatre	350 Kč
12.00—13.30	Laboratoř Divadla Drak	**Vzpomínání**	Anna Datiashvili		15+	performance, vizuální umění/visual art	150 Kč
12.30—13.30	Plenér Divadla Drak	**Kitchen Table: Tíha duše — Všechno je dočasné**	Lektorské oddělení Divadla Drak		rodinné/family friendly	debata/debate, doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
13.00—13.50	Plenér Divadla Drak	**Bubbles@theTable!**	Matthias Reuter		6+	dílna/workshop	120 Kč
14.00—14.50	Plenér Divadla Drak	**Bubbles@theTable!**	Matthias Reuter		6+	dílna/workshop	120 Kč
14.00—15.30	Laboratoř Divadla Drak	**Vzpomínání**	Anna Datiashvili		15+	performance, vizuální umění/visual art	150 Kč
15.00—17.00	Plenér Divadla Drak	**Regálio**	Sladovna Písek		3+	dílna/workshop	dobrovolné/voluntary admission
15.00—15.40	Divadelní šapitó	**Mezi pařezy**	Damúza		3+, rodinné/family friendly	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
15.30—16.15	Letní scéna	**My se vlka nebojíme**	Divadlo HAD		3+	divadlo/theatre	zdarma/free admission
16.00—17.10	Studio Beseda	**Láska, vzdor a smrt**	Slovácké divadlo		13+	divadlo/theatre	450 Kč
16.00—20.00	Malé náměstí	**NA ZÁHONĚ**	Musaši Entertainment Company		rodinné/family friendly	divadlo/theatre, performance	dobrovolné/voluntary admission
16.00—20.00	Malé náměstí	**FUNUS**	Musaši Entertainment Company	nonverbální/nonverbal, English friendly, Čeština	rodinné/family friendly	divadlo/theatre, performance	dobrovolné/voluntary admission
16.00—16.45	Pod plachtou Divadla Drak	**Zlatá husa**	Buchty a loutky		3+	divadlo/theatre	zdarma/free admission (dárek za vysvědčení)
16.00—18.00	Open Air stan	**Pohádková říše snů, čar a kouzel**	Víla Eliška		rodinné/family friendly	dílna/workshop	zdarma/free admission
16.30—17.30	Žižkovy sady	**Meivis**	Meivis			hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
17.00—17.55	Studio Divadla Drak	**Stůl nad zlato**	ÚSTAV ÚŽASU		5+	divadlo/theatre	150 Kč
17.00—19.00	Žižkovy sady	**Prezentace činnost organizace SOUHRA - Spolek za sousedský Hradec**	SOUHRA – Spolek za sousedský Hradec			doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
17.20—18.20	Studio Beseda	**Kitchen Table: Láska, vzdor a smrt**	Lektorské oddělení Divadla Drak		rodinné/family friendly	debata/debate, doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
18.00—19.30	Laboratoř Divadla Drak	**Vzpomínání**	Anna Datiashvili		15+	performance, vizuální umění/visual art	150 Kč
18.00—18.55	Nové Adalbertinum	**HOLKY ELKY**	Divadlo Opatovice		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
18.00—19.00	Žižkovy sady	**2+1 jam band**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
19.00—20.40	Klicperovo divadlo	**Uvnitř banánu**	Divadlo Na zábradlí		15+	divadlo/theatre	410 / 430 / 450 Kč
19.00—19.50	Radnice	**KŘIČ, KŘIČTE, KŘIČME!**	nezávislý soubor		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
19.30—20.55	Hlavní scéna Divadla Drak	**Tartuffláž**	Divadlo D21		12+	divadlo/theatre	220 Kč
20.00—21.00	Divadelní šapitó	**Bratři a sestry**	Studio G		15+, rodinné/family friendly	divadlo/theatre	100 Kč
20.40—22.10	Letní scéna	**Malone**				hudba/music	zdarma/free admission
21.00—23.00	Šapitó Divadla Drak	**Kobra Party Band Universal**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
21.00—22.45	Nové Adalbertinum	**Don Q. a Děvka nebeská**	DS NA TAHU		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.00—21.20	Jižní terasy	**Školní výlet**	Václav Bartoš			divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.30—22.30	Hudební šapitó	**Iggy Mayerov**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
22.15—23.00	Městská hudební síň	**Pohádka pro odvážné**	Andrej Lyga	nonverbální/nonverbal	6+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
22.45—23.30	Hudební šapitó	**Good Times Only**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
00.00—01.30	Hudební šapitó	**ŠatySVlečkou**				hudba/music	zdarma/free admission

Generální partneři HRADEC KRÁLOVÉ CALENDARIUM REGINA
Hlavní partneři MINISTERSTVO KULTURY KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ Státní fond kultury ČR
Pořadatelé Klicperovo divadlo Hradec Králové DIVADLO DRAK THEATRE kontrapunkt